

Kapitola první

PRINCEZNA A TRPASLÍCI

Ahoj! Zamávali jsme mamince a ruku v ruce jsme s Wildou nakráčeli do třídy. Wilda je můj nejlepší kamarád. Chodíme spolu do školky, sedíme vedle sebe u stolu a také spolu spíme v jedné posteli. Prostě jsme skvělí partáci a jeden o druhého se vzorně staráme. Vůbec nevádí, že Wilda je malý človíček a já jsem brumla ušitý z látky. Říká mi Ouško. To proto, jak jsme se poznali. Maminka mě Wildovi věnovala pro radost, když ho bolelo ouško a stonal. Hned jsme se skamarádili. Od té doby jsme nerozluční. Perfektně si rozumíme i přesto, že Wilda toho ještě moc nepoví. Což o to, věk na to má akorát, před třemi měsíci jsme slavili jeho čtvrté narozeniny. Jenže Wilda

to má trošku složitější než ostatní děti, a tak má mě. A já mu rozumím.

„Dobré ráno, Wildo,“ pozdravila nás paní učitelka a usmála se jako sluníčko. Wilda po ní loupnul očima a hned se rozeběhl k velké skříni v rohu herny, ze které vyskládal na podlahu své oblíbené hračky. Připravil si závodní auta, hasičské i policejní auto, sanitku a několik motorek. To budou závody! Než jsem se rozkoukal, už s nimi jezdil po třídě a dělal u toho náležitě hlasité závodní zvuky. Netrvalo dlouho a naši hru přerušila zase ta usměvavá paní učitelka rychlým zatleskáním.